

OSTNÍK

Časopis Klubu kaktusářů v Ostravě

Číslo 395.
Ročník 39.
Prosinec 2010

Lithops schwantesii Dinter – Sudwestofr. Lithopsart. 14, (1928).

Z naší činnosti

Dne 1.11.2010 mezi nás zavítal vzácný host z Brna Ing. Jiří Kolařík, aby nás seznámil s opunciovitými kaktusy z Argentiny. Starší členové si budou přednášejícího pamatovat z našich schůzek, neboť v době jeho studií na VŠB docházel do našeho kaktusářského Klubu. Po vystudování se mnou pracoval nějaký čas na karbonu, nyní bydlí v Brně. Několikrát navštívil lokality kaktusů v Jižní Americe, kde má podobné zájmy jako já, což jsou opunciovité kaktusy, někdy nesprávně všechny nazývané jako „tefráky“. Ve své přednášce postupně probral jednotlivé rody podčeledi *Opuntiaceae* vyskytující se v Argentíně, kde se zabýval hlavně rody *Pterocactus*, *Maihueniopsis*, *Maihuenia* a další. Vše doplnil pěknými zážitky z cest a odborným slovním doprovodem. Děkujeme milému přednášejícímu za příjemně strávený večer a budeme se těšit někdy na další setkání.

Obrázky našich členů

Dnešní barevná obálka je věnována obrázkům z čeledi *Mesembryniaceae*, které zaslal pan Roman Štarha. V každé kaktusářské sbírce se alespoň jednou objevili zástupci této čeledi, někdy jen tak na zkoušku, jindy pro hlubší studium, ale hlavně pro krásu barevných květů či velikou sukulenci listů, které se v přírodě dovedou dobře maskovat. Pěstování těchto rostlin nečiní větších potíží, pokud se dodržují jejich pěstitelské nároky. Lithopsy rostou v létě a v zimě mají vegetační klid, zatímco u konofyt je to naopak, rostou a kvetou v zimním období a v létě je držíme po suchu.

***Lithops schwantesii* Dinter**

Areál výskytu tohoto druhu zahrnuje rozsáhlé oblasti v jižní polovině Namibie. Proto je druh variabilní ve škále barev i kreseb u rostlin z odlišných populací. Značná část rostliny je pod zemí, na povrch vystupují dva ploché listy o průměru asi 2,5 cm, hnědočervené až šedo-zelené barvy. Kresba je z úzkých načervenalých linek, nejsou tedy vytvořena skutečná okénka. Na bocích je pokožka šedomodrá. Květy jsou žluté, krátce stopkaté. (foto Roman Štarha)

***Conophytum flavum* NEBr.**

Roste na skalách v Kapsku a Namaqualandu v Jihoafrické Republice. Slupka starých listů je bělavá s množstvím pigmentových skvrn, přetrvávající; těla jsou 8-35x10-30x10-30 mm velká, obkónická, seříznutá nebo vzácně konkávní směrem k vrcholu rostliny. Uprostřed se pouze nachází malá rýha, ze které vyrůstají žluté květy asi 2 cm v průměru. (foto Roman Štarha)

***Conophytum violaciflorum* Schick et Tisch.**

Patří k nejkrásnějším miniaturním konofytům s fialovými květy. Slupka starých listů je červeno-hnědá, může přecházet i do světlých odstínů hustě skvrnitá, přetrvávající. Těla jsou malá, obsrdčitá, kýlnatá, bočně sploštělá, mírně bilobní; pokožka je velmi jemná, šedo- až modro-zelená, vykreslená červenými nebo výrazně zelenými linkami a tečkami; štěrbina je vtačená, často ohraničená průhlednou zónou. Květy asi 15 mm dlouhé. (foto Roman Štarha)

PF 2011

Redaktor Ostníku přeje všem čtenářům a spolupracovníkům do Nového roku 2011 především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, kromě jiného také hodně zajímavých a poutavých článků v Ostníku a v neposlední řadě hodně radosti s milovanými kytičkami.

Z literatury

Kakteen und andere Sukkulente č. 7 / 2008

Počet organizovaných obdivovatelů a počet specializovaných organizací pěstitelů hybridních echinopsisů stále roste. Existují sbírky obsahující pouze tyto rostliny a na mou věru nejsou nijak jednotvárné. Květy zdařilých hybridů vynikají krásou, danou nejen velikostí a tvarem květu, ale především kombinací barev. Na titulní straně je snímek květů **hybridů „Barbara Ditsch“**, pojmenované podle bývalé předsedkyně DKG. Od sytě růžových špiček mění se barva postupně až do sytě žlutého jícnu květu. To nelze popsat, to se musí vidět. Je to jeden z velmi zdařilých výpěstků zahradnické firmy z Muggenstumu. Další má plné květy s několika řadami světle karmínových okvětních plátků a má jméno „**Rudolf Vanjura**“ podle mluvčího DKG, autora nové knihy „König Kaktus“.

Matukány nebývají častým hostem evropských sbírek. Najdeme v nich nanejvýš ***Matucana aurantiaca***. Představeny jsou dva podobné, ale málo známé druhy: ***Matucana fruticosa*** a ***Matucana hastifera***. Všechny mají poléhavé, protáhle sloupovité tělo o nevelkém průměru, ale u báze silně odnožující. Starší rostliny tvoří větší polštáře, vyžadující hodně místa na výsluní. *M. fruticosa* je značně proměnlivá, někteří ji považují za přírodní hybridu *M. aurantiaca* s kleistokaktusem. Z temene rezavě otrněného těla vyrůstají trubkovité zygomorfní květy žluto oranžové barvy, s málo rozevřenými korunními lístky. Ty přesahuje čnělka s bliznou krémové barvy. Některé rostliny mají silnější trubku květu a špičky petálů jsou červené. *M. hastifera* byla objevena a popsána Fr. Ritterem (1981). V přírodě visí její kuželovité tělo na skalních stěnách, ve sbírce se brzy točí ke světlu. Vyžaduje dobrou zálivku i přihnojení, jinak nekvete. V Evropě zakvétá obvykle v dubnu - květnu, někdy ještě na podzim. Kráse celého rodu nepřidává velká náchylnost ke korkovatění pokožky (10 snímků).

Mezi pelargóniemi je nemálo druhů vyvolávajících zájem pěstitelů sukulentů. Zejména to jsou druhy se ztlustlým stonkem, nebo tvořící kaudex, případně zásobní hlízy na kořenech. Většina pelargoníí roste v jižní Africe, R. Schmied však píše o ***Pelargonium boranense*** z Etiopie. Má odlišný růstový cyklus než většina sukulentů - roste v letním období, odpočívá v zimě. Na podzim ztrácí většinu listů, proto je nutné až do jara omezit zálivku. Vyniká velkými, zářivě červenými květy na až 50 cm vysokých květních stvolech. Je samosprašná, semena nejlépe klíčí při 5 - 10 °C, ale musí se vysévat až několik měsíců po sklizni. Kaudex a listy často napadá ve vlhkém prostředí plíseň šedá (botritída), proto rostlinu nikdy nerosíme a po zálivce dbáme na rychlé oschnutí jejího povrchu i horní vrstvy substrátu (3 snímky).

J. Lüthy řadí ***Coryphantha sulcata* SB 486** mezi zimovzdorné druhy kaktusů, rostoucí v Texasu a Coahuile. Opírá se o vlastní pozorování této rostliny, pěstované od roku 2004 ve venkovní vitríně Botanické zahrady v Bernu. V přírodě roste roztroušeně v různých podmínkách, na vápencích i žulových skaliscích, mezi trsy trávy a křoví i na holém prostranství. V zasklené, nevytápěné vitríně u štítové zdi budovy bez úhony přežívá celou zimu, údajně snese i mráz -12 °C (2 snímky).

Braun a Pereira odmítají uznat ***Discocactus petr-halfari*** za samostatný druh. Byl nalezen německo-českou výpravou v březnu 2007 v brazilské Bahii a popsán 2008 M. Zacharem v časopise Kaktusy č. 2/2008, str. 43 - 47. Odvolávají se na vzhled (habitus) rostliny, její žebra, řepovitý kořen, strukturu ostnů, ale i na stavbu

květů, tvar plodu a zcela shodnou podobu semen. Proto rostlinu přejmenovávají na ***Discocactus bahiensis subsp. petr-halfari*** (dva snímky).

W. Gertel píše o proměnlivosti barvy květů ***Sulcorebutia tarabucoensis***, která podle originálního popisu Rauschova má být červenožlutá. Na některých nalezištích jsou však květy čistě červené, nebo žluté i nafialovělé. Variabilní je také barva prašnickových nitěk a čnělky (snímek typického červenožlutého květu).

Discocactus boliviensis byl neplatně popsán roku 1963 Backebergem, roku 1977 popis opravili Buining a Brederoo. Má ploše kulaté, ve stáří odnožující tělo o Ø až 29 cm a výšce až 15 cm s tmavě zelenou, až do modra přecházející pokožkou. Cefálium z bílé vlny je až 7 cm vysoké, u starých rostlin je při okraji prostoupeno černými štětinami. Má 12 - 13 žeber, která se později člení na cca 3 cm vysoké hrboly. Z areol roste 5 dolů a do stran směřujících bělavých, později šedočerných, až 3,5 cm dlouhých trnů, střední trny nemá. Bílý květ je úzce trychtýřovitý, až 6 cm dlouhý a 5,5 cm široký. Roste na hranicích Bolívie s Brazílií, na vápencových ostrůvcích v pralesních oblastech. Kultivace je velmi obtížná, potřebuje značné vlhko a vyšší teploty, na přímém slunci se snadno popálí. Doporučuje se semenáčky a odnože brzy roubovat, zimovat při 20 a více °C (dva snímky).

Melocactus lanssensianus (podle jednoho belgického kaktusáře) má neodnožující, ploše kulaté tělo o šířce až 14 cm a výšce 8 cm, s modro šedozelenou pokožkou, s cefálielem o průměru až 7 cm a výšce 2,5 cm, sestávajícím z bílé vlny prostoupené ohebnými narůžovělými štětinami, které jen málo převyšují vlnu cefálie. Má 12 rovných, ostrých žeber, na nich jsou lehce zahloubené areoly s béžově šedou plstí a s tuhými, růžovými až béžovými trny s tmavší špičkou. Střední je jen jeden, cca 3 cm dlouhý, lehce přihnuty vzhůru, krajních je 7 - 8, jsou až 4 cm dlouhé, slabě přiléhají k tělu. Samospašné květy jsou drobné (6 mm), bledě růžové, plod válcovitého tvaru je sytě fialový, obsahuje 18 - 32 černých semen. Roste v brazilském státě Pernambuco na žulovém podloží v nejsušších oblastech, většinou pod drobnými keři spolu s broméliemi a euforbiemi. Pěstuje se v minerálním, lehce kyselém substrátu, s bohatší zálivkou v létě na slunném místě. Teplota v zimě nemá klesnout pod 12 °C. Koření plýtky, lépe roste v širším kontejneru (dva snímky).

Jako pozoruhodnou novinku představuje Lavranos aj. ***Aloe makayana***, rostoucí v západní části centrálního Madagaskaru na pohoří Makay, složeného převážně ze zvětralých pískovců. Tato špatně přístupná oblast je dosud málo prozkoumaná a jistě se v ní najdou další dnes ještě neznámé rostliny. Novinka je úzce příbuzná s *Aloe imalotensis*, jejíž nález byl dosud znám jen v pohoří Isalo, tvořícím druhou stěnu hlubokého koryta řeky Mangoky. *Aloe makayana* má jen velmi krátký poléhavý, nebo žádný kmínek. Řídkou růžici tvoří 15 - 22 listů šedozelené barvy, často s nádechem do červena, jejichž okraje lemují malé (1 mm) tvrdé, na sebe navazující růžové zoubky. Květní stvol je až 90 cm vysoký, mívá až 5 ramen, z nichž visí řídké nakupené bledě růžové květy válcovitého tvaru, cca 30 mm dlouhé (11 snímků)

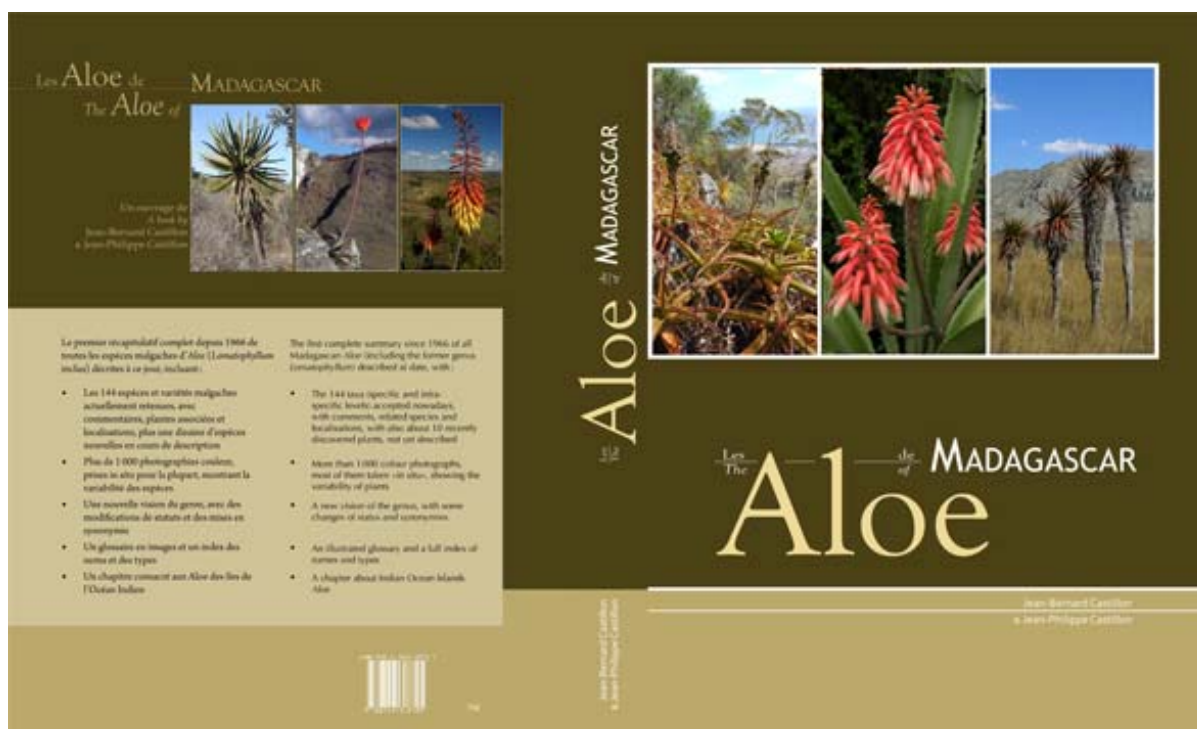
Každý, kdo zimuje sbírku kaktusů ve venkovním skleníku, usiluje o úsporu nákladů na jeho vytápění. Manželé Tennigkeitovi k tomu užívají přímotopy, jejichž činnost ovládá elektronický termostat se třemi čidly a s ventilátorem. Tvrdí, že takto snížili spotřebu elektřiny o 25 - 30 %. Investovali do nákupu termostatu s čidly cca 80 Euro (5 snímků).

Mezi pěstitelům doporučované rostliny patří: ***Mammillaria crinita subsp. leucantha*** (jde o velmi variabilní druh, vyznačující se bílými, vlasovitými trny a mimořádnou ochotou kvést. Pochází z Mexika, upřednostňuje minerální substráty, v létě žádá výsluní a bohatou zálivku. Zimovat v chladnu a suchu, množí se semeny

a odnožemi); ***Sulcorebutia tarabucoensis* var. *calle-calleensis*** (pochází z Bolívie, Cerro Calle Calle, importovaná do Rakouska pod značkou L 389. Dobře roste v minerálním substrátu na čerstvém vzduchu s krytem před delším deštěm. Ve vegetačním období však potřebuje dostatek vody, v zimě chladno a sucho); ***Agave utahensis* subsp. *utahensis*** (patří mezi drobnější agáve, růžice jsou nejvýš 30 cm vysoké. Má ještě varietu *nevadensis*. Při zimní ochraně před mokrem je mrazuvzdorná až do - 20 °C. Roste na písčitéch substrátech s příměsí hlíny, vyžaduje plné výsluní a jen lehkou zálivku. Množí se výsevem a odnožemi).

MUDr. Vladimír Plesník

Recenze

Nová monografie "Aloe of Madagascar" autorů J.-B. Castillon a J.-P. Castillon je více než 400 stránková dvojjazyčná publikace (anglicky/francouzsky). Od roku 1960, kdy byla vydána poslední komplexní práce o aloích Madagaskaru (Reynolds' "The Aloe of Tropical Africa and Madagascar") bylo popsáno více než 70 nových taxonů. Kniha rekapituluje 110 původních druhů a 50 infrarodových položek s ohledem na současný stav poznání flóry. Nechybí kapitola o taxonomii, popisu jednotlivých oblastí výskytu a samozřejmě důkladné přiblížení jednotlivých rostlin. Kniha je "vysoce obrázková" tj. je zde značná převaha velmi kvalitních fotografií nad texty. VŘELE DOPORUČUJI. Knihu si můžete buď jako já dovézt ze zahraničí nebo bude v ČR dostupná v prosinci 2010. Bližší informace a prodej najdete na: <http://www.palkowitschia.cz>, pořizovací cena 2900 Kč.

Roman Štarha

Kalendář kaktusáře na prosinec

Starost o dobré přezimování sbírky má už konkrétní podobu. Silný vítr, velký mráz, mnoho sněhu, zamrzlá voda, okna a dveře (někdy i zámky), selhávající topení to jsou ty nejčastější problémy. Ukazuje se, jak jsme se na zimu připravili, co jsme přehnali či podcenili. Vyplatí se zapisovat si nejen výsledky měření, ale i zjištěné nedostatky, které bude třeba v příštím roce odstranit.

Bezmrazých dnů, nebo mírných mrazů využijeme aspoň ke krátkému provětrání skleníku. Dáme však pozor, aby proud mrazivého vzduchu nedopadal přímo na zvláště choulostivé rostliny. Někdy postačí přikrýt je po dobu větrání třeba starými novinami. Větráním snižujeme vlhkost ve skleníku. Vyšší vlhkost zvyšuje riziko napadení rostlin plísněmi. Proto nejméně jednou týdně si najdeme čas ke kontrole zdravotního stavu sbírky. Potřebujeme k ní aspoň dobrou baterku, delší pinzetu nebo hůlku, na níž je připevněno malé zrcátko. Poslouží nám ke kontrole i těch částí kaktusů, které přímo nevidíme. Zvláště u hustě sestavených kusů je to výhodné, protože jinak by bylo třeba rostliny přesunovat, otáčet a manipulovat s nimi, což se obvykle neobejde bez jejich poškození, bez škrábanců na ruku a oděvu. Zvláště u krčku rostlin pátráme po hnědých až fialových skvrnách, po nepřírozeném naklonění či změknutí rostliny. To už mohou být známky pokročilé hniloby rostliny, kterou musíme ihned zlikvidovat.

Při kontrole rostlin odstraníme zbytky květů a plodů, protože ty se stávají prvotním ložiskem uchycení plísní. Neporušené semeníky s dozrávajícími semeny však necháme na místě až do dosažení úplné zralosti. Ta se projeví obvykle prasknutím plodu a výhřezem pulpy se semeny. Zachytíme-li přítomnost vlnatky, svilušek a jiných škůdců na některé rostlině, ihned ji vyjmeme a izolujeme samostatně. Má-li společnou misku s dalšími rostlinami musíme izolovat a ošetřit všechny rostliny v napadené misce. K ošetření použijeme sprej insekticidu proti zjištěnému škůdci. Postupujeme podle návodu na obalu a nikdy nevynecháme doporučené opakování postřiku po 2 - 4 týdnech. Ošetřenou misku či rostlinu zařadíme zpět do sbírky až po nejméně 2 týdnech od posledního postřiku, o jehož dobrém účinku jsme se přesvědčili.

Nezaléváme, výjimku představují epifytní rostliny a sukulenty o kterých jsem psal v kalendáři na listopad. Ty pěstujeme v substrátech s větší či menší příměsí humusu, která déle udržuje jejich mírnou vlhkost. Dáváme také pozor, zda na uložené rostliny nekape voda s konstrukce, nebo s fólie. Na místa dopadu kapek vody položíme plastový kelímek nebo jinou nádobku a zachycenou vodu neopomeneme vylévat mimo skleník.

Pro většinu kaktusů držených v suchu postačí v zimě teploty 5 - 8 °C. Kaktusy pocházející z teplých oblastí Brazílie a výše zmíněné epifytní rostliny však vyžadují teplejší zimování, zhruba kolem 12 - 15 °C.

Máme více času na studium kaktusářských časopisů a knih, na uspořádání svých poznámek a pěstitelských zkušeností. Využijeme je na schůzích při diskusích o dosažených výsledcích, nebo ještě lépe k napsání článku pro kaktusáře do časopisu, nebo do Ostníku. Vždyť i nezdary při pěstování jsou cennou zkušeností, která nám i jiným pomáhá vystříhat se napříště nedobrých postupů.

Nyní je vhodná doba k čištění semen a k přípravě na výsevy. Svě přebytky semen nabídneme přátelům (dobrým dobrá semena, ostatním ostatní semena, ale všeho s mírou. Špatná pověst se také špatně napравuje).

MUDr. Vladimír Plesník

Z kapsáře starého kaktusáře – 22.

Stejskalova disketa „Kapitoly z kaktusářské historie“ má jednu kapitolu s názvem „Obrázky“. Hned na začátku jsou čtyři snímky fotomontáží originálů dopisů Haageho, Backeberga a Friče týkajících se aféry kolem prodeje semen. Pod Fričovým názvem Abablehnung (Odmítnutí odmítnutí) je jeho reakce na kdysi velkou, ba mezinárodní zápletku, dnes již téměř neznámou. Ony čtyři snímky nejsou příliš čitelné a následkem fotomontáží se také ztrácí návaznost textu. Není zde dost místa na podrobnější popis toho, co se dělo. Pro rámcovou informaci snad postačí uvést, že na prvním snímku je kopie dopisu zahradnické firmy Friedrich Adolph Haage junior z Erfurtu, zabývající se prodejem semen ve velkém i v drobném, A. V. Fričovi. Dopis je datován 3. 6. 1931. Na dalších dvou snímcích je dopis Backeberga ze 2. 1. 1934, v němž obviňuje Marsonera a Friče z podvodu, nazývá je gaunery atd. Vloženy jsou novinové výstřižky s vyjádřením napadených. Na posledním, čtvrtém snímku je závěr Fričova německého dopisu pro Haageho, jehož volný překlad zde uvádím:

„Proč jsem tehdy Backeberga za jeho podvody nežaloval ? To jsem Vám napsal už dříve. Mám těch soudů už dost a vím jak může šikovný advokát pravdu zaonačit. Zažil jsem to při několika procesech, v nichž jsem byl zcela nepochybně v právu a přece jsem prohrál. Když je proces jednou ukončen, i kdyby byly uznány moje nároky, byla by mně náležitější semena již stará a neklíčivá, protože takový proces může trvat i několik let. Přes sebeuspokojení, že Backeberg byl za své podvody potrestán, musel bych obětovat na vysedávání v soudních síních a u advokáta řadu dní a mnoho času. Takové zadostiučinění mi za to nestojí. Považuji za lepší potrestat toho hanebného podvodníka naprostým pohrdáním, které jej určitě postihne více než obžaloba u soudu. Když měl v Erfurtu přednášku a setkal se se mnou na chodbě, byl pro mne „luft“. Stejně jsem si ho nevsímal když mne potkal na výstavě. Jeho dopisy odkládám neotevřené. Opatrné pokusy pastora Bertrama o zprostředkování setkání jsem okamžitě odmítl. Myslíte si tedy, že bych se opět mohl spojit s Backebergem ? Pokud Vám nestačí moje Čestné slovo, jímž jsem Vás ujistil, že už nechci mít s tím člověkem nic společného, pak si, prosím, myslete co chcete.“

Následuje série snímků, pocházejících z Fričova fotoalba. Snímky jsou opatřeny názvy rostlin a podle data na některých byly pořízeny v červnu roku 1917. Přirozeně jejich stáří (92 let) ovlivnilo jejich zachovalou kvalitu, ale nyní díky digitálnímu přepisu na CD ROM, už nehrozí jejich zničení. Jaký byl AVF fotograf ? Velmi dobrý. Užíval v té době vysoce kvalitní aparáty a měl i vytříbený smysl pro stavbu a krásu snímků, vyznačujících se velkou hloubkou ostrosti. Především jsou na snímcích kvetoucí rostliny z jeho vlastní sbírky. Názvy odpovídají době, většinou používá jména *Echinocactus* (Ect), *Mammillaria* a *Cereus*. Jsou zde *M. bocasana* f. *cristata*, *M. spinosissima*, *M. longimamma* s pěti květy, roubovaná, *Ect. graesneri*, *minusculus*, ba i *Ect. (Pterocactus) tuberosus* s květy. Krásný snímek *Phylloc. crematus salmoneus* se 3 květy užil také při portrétování své ženy Dragy (snímek č. 008). Z gymnokalycií je zde *Ect. gibbosus* a *mihanowichii*, z notokaktusů pak *Ect. concinus* a *ottonis brasiliensis*. Ale s květy se představuje také *Ect. fiebrigii* (dnes *Aylostera*), *Ect. lewinii* (lofofora), *Ect. pulchellus* (echinocereus), *Ect. setispinus* (hamatokaktus), *Ect. microsperma* (parodie) či *Ect. myriostigma* (astrofytum). Téměř všechny rostliny jsou roubované na cca 4- 6 cm vysokých podložkách cereusů. Pro porovnání velikosti bývá k podložce přistrčen rakouský desetifenik. Parádní jsou snímky asi importního malakokarpusu (název neuveden), nebo kvetoucího *Echinopsis eyriesii*, včetně detailního pohledu do květu. Jsou zde snímky rostlin, o

jejichž podobě se vedou dlouhé spory (*Epsis decaisneana*, *gemmatus*, *zucarinii flore roseo*) a aspoň jeden snímek tehdejšího hybridního echinopsisu v květu. Tento rod byl ve Fričově sbírce zastoupen poměrně početně. Svědčí o tom snímek (034) velkého pařeniště zaplněného echinopsisy, některé kvetou, některé jsou naroubované (!). Ze sukulentů je zde jedině snímek kvetoucí *Aloe aristata*.

Podle fotoalba se zdá, že Frič se roubování nevyhýbal. Snad z podobných finančních důvodů jako Šuba. Svou metodu roubování zachytil na několika snímcích. V jednom širším květináči je asi 20 naroubovaných semenáčků různých kaktusů. Podložka (*cereus*, *peireskiopsis* ?) je seříznuta krátce nad povrchem půdy a roub je připevněn mezi dva lístky drátem, ohnutým to tvaru Π, jehož konce jsou zabodnuty do substrátu. Na jiném snímku je květináč se 16 povyrostlými roubovanci. Pozornost upoutá i zvláštní tvar Fričem užívaných květináčů, který jsem jinde neviděl a popsat jej je obtížné. Představte si čtyř až šestiboký základ, který se směrem nahoru mění v jakýsi kalich květu s několika korunními plátky. Nevím, zda jde o realizaci Fričova přání, nebo zda tehdejší hrnčíři měli navíc i umělecké sklony. Výsledek se mi však líbí, i když většinou jsou květináče ukryty v pařeništích a zpola zahrabány do nějakého substrátu.

Na Stejskalově disketě jsou i další snímky z Fričovy sbírky až ze 30. let 20. století. Překvapily mne snímky kvetoucích *cereusů*, např. *Cer. peruvianus* se čtyřmi květy (161), květ *Cer. bonplandii*, *Stetsonia coryne*, *Monvillea rhodoleucatntha*, *Cleistocactus*, skupina kvetoucích echinopsisů v pařeništi, na samostatném snímku je dnes zřídka vídaný *Epsis. salpingophora*. Nechybí kvetoucí *Leuchtenbergia principis*. Mezi vzácné dokumenty jistě patří foto květu hybridního fylokaktusu Deutsche Kaiserin (168), ale i Fričových autentických rostlin *Ect. fričii* (malakokarpus?), *Malacocarpus vorwerkianus*, nebo tři malakokarpusů se silně odlišným otrněním. Specialista má tu dost materiálu ke srovnávání a k přemýšlení. Tuto část fotoalba doplňují snímky kvetoucí *Lobivia graulichii*, *Gymnocalycium siegelianum* a skupiny kvetoucích mamilárií. Přímou dokumentem jsou fotografie Fričova obydlí – vily Božíanky, stojící v zahradě za kamenným plotem. Na zahradě ve svahu jsou rozložena velká pařeniště z velké části zaplněná rostlinami. Na dalším snímku je Frič při práci na zahradě – přesazování rostlin v pařeništi. Je zde ještě další snímek vily Božíanky s altánkem po boku. Popis snímku hlásá „Obydlí cestovatele AVF v r. 1921“. Na plotě zahrady je vápnem napsaný velký nápis: „Před senátem Beneš Friče nežaloval!“ Možná se týká našeho pozdějšího prezidenta Beneše, ale o nějakém jeho sporu s AVF nevím. Fotoalbum obsahuje také známou karikaturu AVF jako lovce kaktusů (188) a několik snímků z herbáře AVF. Zřejmě sloužily jako doklady pro porovnávání Fričem pojmenovaných druhů: kvetoucí *Chamaecereus grandiflorus* se *Chamaecer. silvestrii* (310). Nebo HRL *marešii* Frič 1933 a *Pragochamaecer. Čeněk Mareš 1933* (311,312). Na dalším snímku je skupina čtyř roubovaných rostlin s popisem: „Marešii (masově červený, velký květ); velký sytě žlutý květ; *spinosissima* (slámově žluté, velmi dlouhé petály); č.47 *canari* (petály srdčitého tvaru se špičkou)“. Aby se po roubování vytáhlé rostliny nekácely, jsou po stranách *cereusové* podložky zabodnuty do substrátu dvě špejle a tělo roubu je mezi ně přivázáno.

Toto nahlédnutí do Fričovy sbírky a trochu i do jeho života je cenné hlavně tím, že je pořídil sám AVF a proto není skresleno žádným životopiscem. Stejskalova disketa o historii kaktusářství obsahuje ještě další poklady, o nichž budu vyprávět v pokračování Kapsáře.

MUDr. Vladimír Plesník

Poznámkový notes 2010 – 3.

KL deník z velkého vandru po Argentině 29. 12. 2009 – 12. 2. 2010

9. 1. 2010 – sobota

Ráno vstáváme poměrně brzy, neboť Víťovi byla zima. Ani se nedivím, nepostavil si opět stan, spal pod širákem a teplota byla ráno v 6 hodin jen + 5 °C. Vaříme „dadáčka“ a vyrážíme na další dobrodružství v 7.30 hodin. Dojíždíme do EL CALAFATE, kde čerpáme benzín a nakupujeme jídlo. Uviděli jsme knihkupectví, kde otevírali za 10 minut, tak jsme chvíli počkali před kasínem, prošli se prodejní zónou a pak jsme vlezli mezi knihy. Koupil jsem si dvě o rostlinách a vyrazili dále za ledovcem. Po cestě jsme fotili nádherné scenerie jezera LAGO ARGENTINO s horami v pozadí. Vjezd do Národního parku stál 75 peso a pokračovali jsme dalších asi 30 km podél jezera, až jsme narazili na velké parkoviště. Odsud se jelo malým autobusem k ledovci, kde byla pěkná naučná stezka. Co chvíli bylo slyšet ránu, jak ledovce praskají a nato padá kus ledu do vody. Modrá barva ledovců je úžasná. Podél chodníku kvetly orchideje (*Gavilea lutea*), žlutě kvetoucí violky (*Viola magellanica*) a spousta jiných zajímavých rostlin. V lesíku u parkoviště rostly keřovité fuchsie (*Fuchsia magellanica*), ale bez semen nebo červeně kvetoucí keře – *Embothrium coccineum*. Pěkné byly parazitní rostliny, podobné jako naše jmelí – *Misodendrum punctatum*. Na odpočívadle jsme pojedli a vyrazili dále na velký přesun směr EL CHALTÉN. Ledovce a hory jsou nádherné, jak zpívá Suchý a Šlitř: „Tu krásu nelze popsat slovy“ a tak i kaktusy musí jít na chvíli stranou. To se prostě musí vidět. Po přejezdu města EL CALAFATE jsme po hodině jízdy dorazili na Ruta 40 a vyrazili po ní na sever. Po cestě byly dvě pěkné vyhlídky na jezera, první na LAGO ARGENTINA a druhé jezero na LAGO VIEDMA. Udělali jsme foto (viz GPS). Za druhým jezerem jsme odbočili na Ruta 23 směr EL CHALTÉN (91 km) asi v 19 hodin. Fouká silný studený vítr, teplota venku i při sluníčku je pouze 13 °C. Do městečka pod horami jsme přijeli ve 20 hodin, už při příjezdu začalo pršet a teplota klesla na 9 °C. V prvních „cabaños“ bylo zcela obsazeno, ale hned o kousek dále jsme našli zcela slušnou ubytovnu CABAÑOS ARCO IRIS za 50 peso za osobu. Samostatné buňky byly rozděleny jen nějakou stěnou, takže bylo slyšet vše, co se říká vedle, ale na spaní to bohatě stačilo. Zašli jsme na večeři, dali si dost dobrý biftek a vínečko, hodili sprchu a šli spát. Bod spaní 062.

10. 2. 2010 – neděle

Ráno stále fouká vítr, 11 °C, sem tam, ale jen ojediněle vykoukne z mraků magická hora FITZ ROY, ale než se připraví fotoaparát, tak je hora zase v mracích. Vyjíždíme v 8.30 hodin. Jedeme cestou za EL CHALTÉN až k jezeru LAGO DEL DESIERTO. Po cestě spousta nádherných výhledů na hory a jezera. Zajímavé rostliny orchideje *Gavilea lutea*, *Codonorchis lessonii*, *Viola magellanica*, na vodopádech *Ourisia poeppigii* apod. Na konci cesty je vstup na ledovec HUEMUL, samozřejmě za poplatek 16 peso. Na hodinovou obchůzku však už nejdeme, je totiž 11.30 hodin a je třeba se vracet, NP je porostlý velkými stromy pabuků *Nothofagus antarctica*, *pumilo*, *betuloides*, tři podobných druhů a malými keři rybízu *Ribes megallanicum*, rostoucích pod nimi. Dojeli jsme zpět do města a pokoušíme se zase telefonovat. Tentokrát nás zde předběhli nějakí Češi, ale nějak se jim to nedařilo. Jeden měl notebook, ale ani WIFI spojení se mu nedařilo navázat. Raději odjíždíme do hospody na oběd, kuřecí řízek s hranolky byl dobrý. Jíst pořád hovězí bifteky nás už omrzelo. Oběd stál 144 peso pro tři i s káfičkem. Načepovali jsme po telefonátu

domů plnou nádrž, benzín je zde podstatně dražší (3,55 peso) než u jiných stanic. Koupil jsem si tričko s nápisem EL CHALTÉN. Hora FITZ ROY je stále v mracích a není vidět, po posledním pokusu o nafocení raději odjíždíme na Ruta 40. Vidět magickou horu v plné kráse se nám nezdařilo. Po odbočení na hlavní cestu (40) se v TRES LAGOS mění asfaltka na prašnou cestu. Na bodě 065 děláme průzkumnou výpravu na kopec. I nulový výsledek je výsledek – kaktusy žádné, zato pěkné skalničky. Bod 066, další průzkum sopečného svahu, pěkný černohnědý tuf, opět nula kaktusů, zato jsme si vyfotili pásovce (*Zaedyus pichiy*). Blíží se večer a je třeba hledat místo na nocování. Po cestě se nachází spousta lam a také pštrosů. Za 10 minut osm přejíždíme řeku RIO CHICO a za ní je hned odbočka do místa, kde těžili štěrky. Dobré místo na nocování. Bod 067 – 13. noc. Přes den teplota vylezla na 19 °C díky tomu, že jsme postupovali na sever. Večer ve 22 hodin bylo 14 °C, vítr byl o něco slabší než na jihu. V noci však začalo foukat, že jsem myslel, že nám to zboří stany. Nedaleko zastavilo nějaké auto a nechal vrčet motor, poměrně dlouho byl slyšet, nevím, jestli nás nepozoroval.

11. 1. 2010 – pondělí

Ještě ráno foukal silný vítr, který se zklidnil až po 7. hodině. Sluníčko rychle vylezlo a hned je vidět, jak teplota šla nahoru. V 7 hodin bylo 9 °C, o půl hodiny později v 7.30 hodin už 13 °C. Víť si odskočil a nafotil skunka, my jsme ho zpočátku nemohli najít, ale pak se to podařilo, udělali jsme pár snímků. Je čas pokračovat na sever, prakticky už zase po Ruta 40 směr BAJO CARACOLE. Konečně se podařilo vyrazit v 8.15 hodin. Příjemné překvapení pro nás bylo, že jsme hned při výjezdu najeli na novou asfaltovou cestu, která je na mapě značena jako prašná. Asfaltka byla asi 50 km, ale i to cestu usnadní. Ke konci cesty do BAJO CARACOLE byla už rozestavěná asfaltka asi 30 km. Problém však začal jinde. Ve městě nebyl benzín a my jsme měli nádrž na dně. Když není benzín, tak to vyřešíme jinak. Už vedle stál velký nákladník, na který nakládali motorky (řidiči byli z Brazílie) a že nás taky naloží. Byl tam však ještě druhý nákladník, který rozváží naftu a ten nás vzal na lano do vleku. Pak jsme se v koloně rozjeli 30-50 km rychlostí k první pumpě. Do městečka PERITO MORENO to bylo 128 km po prašné cestě, pumpař říkal, že to je jen 70 km. Každý má svou míru. Vyjeli jsme v 10.50 hodin a po cestě byly prováděny úpravy uchycení motorek na druhém autě, neboť jim tam jedna na korbě spadla. Dojeli jsme před 2 hodinou, takže jsme byli asi 120 km na špagátě, krásný výhled na zadní část cisterny a rozvířený prach. Posledních asi 30 km už byla zase asfaltka. Po oddělení lana zajíždíme okamžitě v PERITO MORENO na benzinku. Všude mají zavřeno, tak odjíždíme za město na lokalitu asi 3 km směr LOS ANTIGUOS, kde u kapličky jsou větší skály. Nacházíme tři nádherné druhy v dosti velkém počtu, *Austrocactus patagonicus*, *Maihuenia patagonica* a *Pterocactus skottsbergii*. Víť si mezitím odpočinul v autě. Odjíždíme zpět do města, nakoupili jsme různé věci a vyrážíme směr sever k městečku RIO MAYO. Z větší části je to prašná cesta, ale všude už mají rozestavěnou asfaltku, dokonce několik kilometrů už je položený koberec. Při vjezdu na Ruta 40 asi po 5 km, děláme rychlou, ještě jednu lokalitu, kde nacházíme *Pterocactus skottsbergii*. Pak už následuje přesun do RIO MAYO, kde je malý kempink. Přijíždíme asi ve 20 hodin a fouká strašně silný vítr, teplota venku je jen 12 °C, sluníčko ještě svítí, ale tady to vůbec nepomáhá. V kempu si můžeme vařit v teplé místnosti, tak toho využíváme. Bod spaní 14. noci – 071. Kempují zde nějací Němci.

12. 1. 2010 – úterý

Brzy ráno nás vzbudil kokrhající kohout, vypadá to, že i sousedy z Německa, neboť za chvíli odjíždějí. My po tradičním kafičku, sbalení věcí, spolykání prášků proti smrti, nabíráme směr sever. Tady je stále silný vítr a poměrně zima 7 °C. Vyrážíme v 7.30 hodin. Po večerních fazolkách nás mírně nadýmá, takže máme auto zaplynované – hrozí to výbuchem. Na odbočce k SARMIENTO děláme rychlý průzkum (bod 072), žádné kaktusy. Při cestě zpět zastavujeme u kapličky PUERTA DE LA VIRGEN, kde je tak silný vítr, že nás to málem odneslo a nedalo se v klidu fotit, tak raději odjíždíme (bod 073). Pak vyrážíme směr GOBERNADOR COSTA na velký přesun. Je to starší asfaltka s častými dírami, v jednom úseku ji opravovali. Venku je pod mrakem, bez sluníčka a teplota v 11 hodin jen 12 °C. Asi 27 km před městem zastavujeme na uděláním potřeby, je tak silný a studený vítr, že jedeme hned dále. V autě je přece jen příznivější klima a teploučko (bod 074). Opět jedeme po Ruta 40, do městečka TECKA je to ještě 108 km. Stav nádrže padá do kritického červeného bodu a v GOBERNADOR COSTA není opět benzín, i když jsou zde dvě pumpy. Riskujeme a vyrážíme dále do městečka TECKA. Čím víc se blížíme k městečku, tím více jde teplota dolů, ve 12,30 je pouze 9 °C, asi 10 km před městem. Přijeli jsme do městečka a benzín opět není a my jsme na dně. Jdeme se najíst, odstavujeme auto a čekáme, jak to dopadne. Auta stále přijíždějí a odjíždějí, spousta jich zůstává stát, podobně jako my. Ani po čtyřech hodinách to nevypadá na zlepšení situace. Pro zkrácení dlouhé chvíle jsme si s Honzou vyběhli na kopec přes cestu. Našli jsme *Pterocactus skottsbergii*, *Maihuenia patagonica*, která zde byla jen ojedinele, zatím co pteráč byl častější. Situace stále beznadějná, benzín není a prý nebude dnes ani zítra.... Nejbližší je v ESQUEL, který je 100 km daleko. Riskujeme a vyrážíme. Po cestě ještě 3 km za městečkem zastavujeme na jedné lokalitě s rychlou obhlídkou. Nalézáme opět *Maihuenia patagonica* už ve větším množství. Pak už jedeme až do ESQUEL. Konečně máme benzín a jedeme až do NP LOS ALERCES. Jako loni jsme jeli zkratkou, ale i letos jsme se museli vrátit, most přes řeku RIO PERCEY není stále hotový. Projíždíme přes TREVILIN už k NP LOS ALERCES. U brány bydlí náš známý Jorge, u kterého jsme byli už loni. Nakoupili jsme ve stánku salámy, uzené maso a čerstvý chléb, který Jorge napekl. Večer se začali scházet jeho příbuzní a nakonec udělali malou vynikající dobrůtku na pozdní večeři ve 23 hodin. Diskuze se protáhla, ale po půlnoci jsme šli spát do přípravný masa. Nemuseli jsme totiž stavět stany, což Vítovi vyhovovalo. Bod spaní ani není.

13. 1. 2010 – středa

Ráno vstáváme až v 7 hodin, je 8 °C. Vítů stanul špatnou nohou, bez pozdravu nás zdrbal, oblékli jsme se a bez kafička jsme odjeli do NP. Vítů se nechtěl ani rozloučit, ale Jorge vyšel z domu, tak to zvládnul. Vyrážíme už po 7. hodině. Projíždíme NP, fotíme nádherné scenerie a pěkné kvetoucí rostliny. Míjíme jezera LAGO FUTALAUQUEN, LAGO MENÉDEZ, LAGO RIVADAVIA a blíží se městečko CHOLILA. Na lokalitě 078 objevil Honza nejkrásnější orchidej *Chlorea magellanica* už mimo NP a semena sasanky (*Anemone multifida*). V EL BOLSON jsme nabrali benzín, u YPF stále neměli. Naštěstí ve městě bylo několik benzínek. Vše OK. Vyjíždíme dále směr SAN CARLOS DE BARILOCHE. Zastavili jsme na tabuli Ruta 40 km 1960,2 a hned jsme zůstali v restauraci EL VIEJO ALMACEN na jídlo, stálo 3 x 81 peso. Pár foto v hospodě. Odjeli jsme v 17.45 hodin, teplota venku 14 °C. Jen jsme odjeli pár kilometrů, objevili se na stráních velké množství *Alstroemeria aurea*, krásné žlutě kvetoucí s žilkováním. Přejíždíme BARILOCHE a kousek za městem asi 3 km jsem zahlédl hned u cesty žluté květy *Oreopolus glacialis*. Při dalším průzkumu

Víťa objevil další raritu *Viola vulcanica*, kterou jsem neúspěšně hledal už loni. Dnes však byl úspěšný den. O kousek dále je místo u jezera, kde jsme loni nafotili žluté a oranžové květy (*Oenothera odorata*). Je zde velmi silný vítr a na jezeře se vytváří velké vlny jako na moři. Vyrážíme směr SAN MARTIN DE LOS ANDES a u vesničky CONFLUENCIA odbočujeme na prašnou cestu, která je v dezolátním stavu. Vracíme se zpět na místo, které zahlédl Honza a které je nádherné na stanování – opravdu nádherné místo, bod 080, 16. noc VALLE ENCANTADO – kouzelné údolí.

14. 1. 2010 – čtvrtek

Nádherné ráno, sluníčko vykukuje zpoza hor, fotím svítání, je však zima v 7.30 hodin jen 6 °C, ale nefouká vítr. Balíme věci, drobná hygiena v průzračné řece. Zapisuji záznamy do poznámkového bloku a chci zakreslit trasu do mapy. Zjistil jsem, že se mi vytratily fixy a asi mi vypadly ze dveří a nevšiml jsem si toho. Naštěstí Honza nějaké fixy má a můžu pokračovat v zakreslování. Vyrážíme poněkud později, až kolem 9. hodiny, raději pojedeme po asfaltce směr JUNIN DE LOS ANDES, což bude podstatně rychlejší. Po cestě jsme udělali průzkumnou cestu na hrbek (bod 081), z kaktusů nic, sbíral jsem semena šedého senecia a malých růžiček *Asteraceae*? Vyjíždíme dále v 10.45 hodin, teplota stoupla na 20 °C, konečně se začíná oteplovat. A v dále je vidět zasněžený vrcholu LANIN, ke kterému se chystáme dorazit. Na jedné laguně jsme fotili plameňáky. Cestou Víťa zahlédl na svahu u cesty nějaký kaktus, při průzkumu jsme našli hned několik trsovitých *Austrocactus philippii* s otazníkem, spíš přechod na větší formu *Austrocactus hibernus* asi 5-6 cm velký. Na kraji města JUNÍN DE LOS ANDES jsme nabrali do plna benzín, koupili vodu a pokračovali dále na sopku VOLCAN LANÍN. Dojeli jsme k infocentru, které leží ve výšce 1150 m a vulkán dosahuje výšky 3776 m. Hned u info roste na louce *Chlorea magellanica*, nejznámější horská orchidej. Araukarie mají zelené šištice, takže semena nebudou zralá. Zajeli jsme ještě 2 km až na chilské hranice (bod 083). Foto z hranice na vulkán. Pak už jsme se vraceli se zastávkami na focení araukarií. Bohužel opět semena nebyla zralá, šištice ještě zelené a vysoko v koruně stromů. Semena prý prodávají v JUNÍNU, ale tam se už nevracíme, je totiž 16.30 hodin, teplota 27 °C. Opouštíme krajinu sopečného prachu a černého kamene a vyrážíme směr ALUMINE. Po cestě děláme dvě zastávky, vždy o několik metrů před loňskými lokalitami, vždy úspěšné. Asi bychom měli navštívit už nalezené místa, ale to není ta správná poznávačka. Blíží se večer a je třeba hledat místo na spaní. Venku je 32 °C a to je už 19.20 hodin. Asi po 200. metrech jsem uviděl z auta na skále austráč. Bylo jich tam hned několik i s plody. Honza tam vyskočil jako kamzík a plody posbíral. Poodjeli jsme asi 1 km od naleziště kaktusu a našli jsme pěkné místo na spaní mezi řekou a cestou. Přistáli jsme asi ve 20 hodin při teplotě 27 °C. Příjemný teplý večer s dobrou polévkou, malým kalíškem na trávení či desinfekci se prodloužil do půlnoci. Navečer jsme provedli všichni v řece velké prádlo a věci rozvěsili po okolních keřích. Místo u řeky je na spaní velmi pěkné. 17. noc – bod 085. KL

Alstroemeria aurea

Chlorea magellanica

Viola vulcanica,

Araucaria araucana

U zahrádkářů v Pustkovci

V pátek 26.11.2010 se uskutečnila přednáška Lumíra Krále u zahrádkářů v Pustkovci, na kterou přišlo pár našich kaktusářů, ale také náš bývalý dlouholetý člen pan Milan Pavel. Ten před léty bydlel v Pustkovci, nyní již delší dobu bydlí v Kujavách. Při této příležitosti jsme panu Pavlovi za náš Klub kaktusářů předali k jeho sedmdesátinám a za dlouholetou propagaci kaktusářství na Ostravsku „Čestné uznání“. Přednášku si přišlo vyslechnout asi 40 osob, pro které bylo zajištěné chutné občerstvení. Na snímku ve společnosti našich členů hovoří Milan Pavel o svém působení v této obci.

Informace

--- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalova ulice, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

--- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

MUDr. Plesník Vladimír, e-mail: vplesnik@volny.cz

Štarha Roman, e-mail: starha@tiscali.cz

OSTNÍK

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, prosinec 2010

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 723274571 nebo 605058070.

Objednávky a distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bayera 6038, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Ostravské výstavy, a.s.
a
Český zahrádkářský svaz
udělují

Ocenění

za spolupráci na výstavě

Život na zahradě 2010

Výstaviště Černá louka Ostrava
10. – 12. září 2010

KAKTUSÁŘI OSTRAVA

člen představenstva, obchodní náměstek
Ostravské výstavy, a.s.

ČESKÝ ZAHŘÁDKÁŘSKÝ SVAZ
Územní sdružení OSTRAVA
1 Česká ul. 10a
700 30 OSTRAVA - Zábřeh

ÚS ČZS Ostrava

Ostravské výstavy, a.s. a ČZS udělili našemu Klubu kaktusářů v Ostravě Ocenění za pomoc při uspořádání výstavy Život na zahradě 2010 na Černé louce, které se zúčastnilo několik našich členů ukázkou svého pěstitelského umění.

Obsah ročníku 2010

OBSAH – LEDEN 2010

Zavírání sezóny u předsedy p. Krále	2
Z naší činnosti	2
Z literatury	3
Drobničky	6
Kalendář kaktusáře na leden	6
Aloe II.	7
Kaktusy na jihu Evropy	12
Ohlédnutí do nedávné minulosti – 3.	12
Co všechno dokáží naši politici	14
Opustili naše řady (Ladislav Soukup)	14
Informace	14
Obrázky od našich členů	16

OBSAH – ÚNOR 2010

Ohlédnutí do nedávné minulosti – 4.	18
Z literatury	19
Drobničky	21
Kalendář kaktusáře na únor	22
Aloe III.	23
<i>Conophytum devium</i>	28
Poznámkový blok: Argentina 2008 - 3.	29
Obrázky našich členů	31
Informace	31

OBSAH – BŘEZEN 2010

Z naší činnosti	34
Usnesení	34
Z literatury	35
Kalendář kaktusáře na březen	38
Poznámkový blok: Argentina 2008 - 4.	40
Stanovisko výboru SČSPKS	45
Obrázky našich členů	47
Informace	47

OBSAH – DUBEN 2010

Z naší činnosti	50
Naši jubilanti	50
Z literatury	51
Drobničky	53
Kalendář kaktusáře na duben	54
Aloe IV.	55
Chladuodolnost agávie	60
Poznámkový blok: Argentina 2008 - 5.	61
Obrázky našich členů	63
Informace	63

OBSAH – KVĚTEN 2010

Z naší činnosti	66
Seznam členů KKO	66
Z literatury	67
Drobničky	69
Kalendář kaktusáře na květen	70
Aloe V.	71
Recenze	74
Poznámkový blok: Argentina 2008 - 5.	75
Obrázky našich členů	79
Informace	79

OBSAH – ČERVEN 2010

Z naší činnosti	82
Otevírání sezóny ve Dvoře Králové n.L.	82
Obrázky našich členů	82
Z literatury	83
Kalendář kaktusáře na červen,	
červenec a srpen	85
Aloe VI.	87
Poznámkový blok: Argentina 2008 - 7.	90
Výlet do zahraničních sbírek	93
Informace	95

OBSAH – ZÁŘÍ 2010

Z naší činnosti	98
Milí přátelé KK Ostrava a FM	98
Z literatury	99
Kalendář kaktusáře na září	101
Výstavy, které jsem navštívil ...	102
Pobeskydí 2010	107
Opustil naše řady (Majkus)	108
Aloe VII.	109
Obrázky našich členů	111
Informace	111

OBSAH – ŘÍJEN 2010

Z naší činnosti	114
Obrázky našich členů	114
Důležité upozornění !!!	114
Z literatury	115
Drobničky	117
Kalendář kaktusáře na říjen	118
Aloe VIII.	119
Poznámkový notes 2010 - 1.	122
Naši jubilanti	126
Informace	127

OBSAH – LISTOPAD 2010

Z naší činnosti	130
Obrázky našich členů	130
Důležité upozornění !!!	130
Z literatury	131
Recenze	133
Kalendář kaktusáře na listopad	135
Z kapsáře starého kaktusáře - 21.	136
Symposium v Brně	139
Poznámkový notes 2010 - 2.	140
Naši jubilanti	143
Informace	143

OBSAH – PROSINEC 2010

Z naší činnosti	146
Obrázky našich členů	146
Z literatury	147
Recenze	149
Kalendář kaktusáře na prosinec	150
Z kapsáře starého kaktusáře - 22.	151
Poznámkový notes 2010 - 3.	153
U zahrádkářů v Pustkovci	157
Obsah ročníku 2010	159

nahore: *Conophytum flavum* NEBr., dole: *Conophytum violaciflorum* Schick et Tisch.

